

BIENNEH KAI XIOS ME THN PAULINA

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023

15.8. Πάμε στο αεροδρόμιο για να παραλάβουμε την Παουλίνα, τη υιοθετημένη κόρη μας από τη Χιλή. Η αναμονή της είναι αγχωτική, γιατί δεν μπορούμε να τηλεφωνήσουμε μαζί της, και σε ένα τόσο μεγάλο ταξίδι πάντα μπορεί να συμβεί κάτι. Μετά από 45 λεπτά, που μοιάζουν με αιωνιότητα, βγαίνει επιτέλους και η χαρά είναι τεράστια. Το βράδυ πάμε στο εστιατόριο Bierometer με τη Linda και το Stevie, είναι οι πρώτοι από τους αμέτρητους φίλους και συγγενείς που θα συναντήσει αυτό το μήνα.

16.8. Ενώ διδάσκω γερμανικά στο σύλλογο προσφύγων Ute Bock, ο Γιώργος και η Παουλίνα επισκέπτονται τα αξιοθέατα της Βιέννης. Έχει ξεκουραστεί καλά από το μακρύ ταξίδι (Τομέ - Concerpción - Santiago - Άμστερνταμ - Βιέννη!) και είναι περιπετειώδης και περίεργη. Έτσι παραμένει όλο το μήνα, είναι η πιο απλή και αστεία ταξιδιωτική συντροφιά στον κόσμο.

Το βράδυ συναντιόμαστε με την Μπίγκη, τον Γιάννη και τη Μάρθα στην πιτσαρία του Μπένι, όπου όλοι προσπαθούν να εντυπωσιάσουν την Παουλίνα. Ο Μπένι μας βάζει ούισκι, ο Γιάννης δίνει «παράσταση» (η Παουλίνα νομίζει ότι είναι ηθοποιός, κάτι που δεν είναι εντελώς λάθος), η Μάρθα γελάει πολύ και η Μπίγκη μιλάει για τον φρονιμίτη της, οπότε όλοι συμβάλλουν με αξέχαστο τρόπο σε μια επιτυχημένη βραδιά.

17.8. Πάω μια βόλτα με την Παουλίνα κατά μήκος του Παλαιού Δούναβη και εντυπωσιάζεται από το ειδύλλιο στο οποίο φτάνεις τόσο εύκολα με το μετρό, και κυρίως από τους κύκνους. Αν της αρέσουν τόσο πολύ, μπορεί να χαίρεται από τώρα, γιατί υπάρχει ένας πολύ ιδιαίτερος κύκνος στη Χίο, ο φίνος καντινιέρης Μήτσος.

Το βράδυ πάμε στου Πολτ και μιλάμε με τον Gabor και τον Berni. Αργότερα η Verena και ο Manuel έρχονται να συναντήσουν την Παουλίνα. Ένα από τα θέματα της συζήτησης είναι οι καταιγίδες. Manuel: «Η μητέρα μου πάντα προσευχόταν κατά τη διάρκεια των καταιγίδων». - Berni: «Να σε χτυπήσει αστραπή;» Τι γλυκούλης! Στις δύο παρά τέταρτο το πρωί έρχεται η αστυνομία επειδή ένας γείτονας κατήγγειλε τον Berni για διατάραξη της κοινής ησυχίας. Το κάνει συχνά αυτό, είναι μια πολύ στενή σχέση «αγάπης» γειτόνων. Ο Berni δείχνει στους αστυνομικούς, που ήδη χαμογελούν λιγάκι, όλα τα πιστοποιητικά και όλες τις άδειες του κόσμου. Η Παουλίνα τον αποκαλεί Iguaζύ επειδή μιλάει τόσο πολύ. Τέλος, εκδηλώνει το υψηλό επιχειρηματικό του ήθος αναφωνώντας με πάθος: «Είμαι ο τελευταίος που τηρεί τους κανονισμούς». - Αστυνομικός: «Α, είσαι ο τελευταίος που τηρεί τους νόμους, κατάλαβα». - Ο Μπέρνι τρομαγμένος: «Όχι, το αντίθετο εννοώ!» - Αστυνομικός, χαμογελώντας ακόμα περισσότερο: "Ναι καλά, εντάξει. Συνεχίστε. Τα χαρτιά σου λένε ότι μπορείτε να μείνετε μέχρι τις 2 η ώρα. Οπότε έχετε ακόμα εννέα λεπτά». Οι αστυνομικοί φεύγουν και εμείς μένουμε άλλη μια ώρα. Ο Berni το είπε στους αστυνομικούς! Είναι ο τελευταίος που...

18.8. Πάμε στο Belvedere και η Παουλίνα είναι πάλι ενθουσιασμένη. Το απόγευμα συναντάμε τη Sladi, το Matthias και την Ellena (1 έτους και 2 μηνών), οπότε γνωρίζει και πάλι νέους ανθρώπους. Ο Matthias μας αποδεικνύει επίσης ότι ξέρει ισπανικά: «Buenos días, Paracetamol». Ακούγεται εντελώς ισπανικά, εντυπωσιαστήκαμε.

19.8. Αύριο φεύγουμε για το νησί, η χαρά μας είναι τεράστια! Αφού ετοιμάσουμε τις βαλίτσες μας, πάμε στο ON και μετά στο Paras στην αγορά Naschmarkt, όπου ο σερβιτόρος Αντώνης δίνει στην Παουλίνα το πρώτο ούζο της ζωής της. Είναι ο τέλειος τρόπος για να μπει στο κλίμα της Ελλάδας! Το γεγονός ότι δεν της αρέσει είναι δευτερεύον. 😊

20.8. Πετάμε για την Αθήνα και από εκεί συνεχίζουμε για τη Χίο. Καταφέρνω να φτιάξω ένα εντυπωσιακό βίντεο από την προσγείωσή μας και το στέλνω σε όποιον το θέλει. Γι' αυτό παρακαλώ ενημερώστε με. Μας παίρνει ο Διαμαντής και οδηγούμε με «αυτοκινητοπομπή» στο Εμπορείο. Σήμερα η Παουλίνα γνωρίζει περίπου 10 καινούργιους φίλους: την οικογένεια του ξενοδοχείου Emperios Bay μαζί με τον σκύλο Νιόνιο και την ομάδα του Lavastone. Για θρησκευτικούς λόγους, τρώμε μουσακά, παστίτσιο, τζατζίκι και χωριάτικη, όπως συνηθίζουμε το πρώτο βράδυ. Με μπύρα, εννοείται. Μετά τις διακοπές θα πρέπει να χάσω 2 επιπλέον κιλά...

21.8. Πάμε στη Χώρα, επειδή η Παουλίνα χρειάζεται μια σκηνή για την παραλία. Βρίσκουμε ένα κατάστημα για κάμπινγκ που πουλάει επίσης είδη για ζώα. Έτσι, αν δεν μπορέσουμε να βρούμε σκηνή, θα πάρουμε απλά ένα σκυλόσπιτο, την καθησυχάζουμε.

Πηγαίνουμε στην παραλία Φωκί, και όπως ήταν αναμενόμενο, η Παουλίνα είναι ενθουσιασμένη. Από τη Χιλή και τη Βραζιλία γνωρίζει μόνο ακτές με δυνατό κύμα, αλλά δεν έχει συναντήσει ποτέ μια τόσο ειδυλλιακή, μικρή παραλία με απαλά κυματάκια.

Το βράδυ συναντά τη Λιάνα, τον Γιώργο, την Ιωάννα και τη μαμά της Λιάνας με το σκυλάκι της. Τους λέει ότι έχει μεγάλη εμπειρία στην εκπαίδευση σκύλων, επειδή είναι ιδιοκτήτρια ενός πιτ μπουλ. Τι; Ναι, ο σύζυγός της ο Ισραέλ, λέει και χαίρεται που βλέπει τις χαζές μας φάτσες.

22.8. Στο πρωινό η Παουλίνα ανακαλύπτει έναν κύριο του οποίου το κεφάλι μοιάζει με το βραστό αυγό του.

Σήμερα θα περάσουμε όλη την ημέρα στην παραλία. Κολύμπι, διάβασμα, χαλάρωση, υπέροχα. Κάνει ζέστη, 35°, οπότε δεν είναι και τόσο ιδανικό που η Παουλίνα έχει ξεχάσει το νερό της. Θα αντέξει, μας διαβεβαιώνει με θάρρος. Εντάξει, αλλά στις διακοπές υποτίθεται

ότι πρέπει να απολαμβάνεις τη ζωή, όχι να αντέχεις, οπότε τη στέλνουμε πίσω για να πάρει το νερό της. Το περπάτημα είναι μάθημα για εκείνη, σίγουρα δεν θα ξεχάσει το νερό ξανά σε αυτές τις διακοπές....

Η Παουλίνα συναντά τον Νίκο και τον Γρηγόρη από το Ηφαίστειο και αργότερα τη Μαρία από την οικογένεια του ξενοδοχείου με τα δίδυμά της Ηλία και Βαγγέλη. Οι δυο τους είναι μια τέλεια ομάδα που μοιράζεται τις δουλειές: όταν ο Ηλίας κλαίει, ο Βαγγέλης κοιμάται σαν αγγελάκι.

Στη συνέχεια πηγαίνουμε στον Μιχάλη και του δίνουμε το καινούριο ημερολόγιό μου με φωτογραφίες και σκίτσα από τα τελευταία χρόνια. Είναι τόσο χαρούμενος που το σπάει αμέσως. Δεν πειράζει, έφερα άλλο ένα αντίγραφο για τους γιους του, λες και το ήξερα.

23.8. Κάνουμε και πάλι μπάνιο στον παράδεισο, το Φώκι. Αύριο θα πάμε εκδρομή, δεν μας ξεφεύγει. Τρώμε στης Μαρίας και είμαστε ενθουσιασμένοι, γιατί ο Πυθαγόρας μας κάνει την τιμή. Αποκαλεί τη σερβιτόρα Λίτσα "Αυγούστα", κανείς δεν ξέρει γιατί, αλλά είναι αστείο. Μετά πάμε στο Lavastones, όπου ο Πυθαγόρας μιλάει "αραβικά" και μετά "γερμανικά", αυτός είναι ο τρόπος του να φλερτάρει τις γυναίκες. Η Παουλίνα είναι αδιάφορη στην αρχή, αλλά μετά από λίγο αρχίζει να τον δουλεύει. Πετάει πίσω τα μαλλιά της, τον αναγκάζει να χορέψει μαζί της τανγκό και αργότερα ένα γαμήλιο βαλς, του φτιάχνει ένα δαχτυλίδι αρραβώνων από πλαστικό, του ζητάει να της φτιάξει και ένα από το καπάκι ενός μπουκαλιού μύρας Μύθος, πράγμα που καταφέρνει σχετικά καλά. Στη συνέχεια του λέει ότι πρέπει να καλέσει όλο το χωριό στο γάμο. Ο Πυθαγόρας μένει άφωνος, εκείνη πεθαίνει από τα γέλια. Στη συνέχεια ο Πυθαγόρας μας ρωτάει αν θα την απελευθερώσουμε. Μόνο αν πληρώσει κάτι γι' αυτό. Μας προσφέρει την καρδιά του, αλλά αυτό είναι πολύ λίγο για να πουλήσουμε την Παουλίνα. Πρέπει επίσης να αρνηθούμε τα κουπιά της βάρκας του. Όταν πηγαίνει στο σπίτι του, εκείνη προσποιείται ότι θα πάει μαζί του, αλλά τον αφήνει στην έξοδο. Είμαι σίγουρη ότι αυτό του ραγίζει την καρδιά, ευτυχώς που αρνηθήκαμε να την δεχτούμε. 😊

24.8. Δείπνο στο ηφαίστειο. Ο Νίκος και ο Γρηγόρης μας μιλούν για μια ταβερνιάρισσα που φροντίζει πολύ για την πέψη των πελατών της: «Τους δίνω κάτι να φάνε και τρέχουν στην τουαλέτα. Αυτό το λέω εξυπηρέτηση!» Ο Πυθαγόρας θέλει να πάει το Γιώργο για ψάρεμα, θα μας τηλεφωνήσει στις 3 το πρωί. Περιμένουμε λοιπόν μέχρι τις 3 η ώρα και αφού δε μας τηλεφωνεί, πάμε ήσυχοι για ύπνο.

25.8. Πάμε στο Πυργί, στους Ολύμπους και στα Μεστά. Η Παουλίνα βγάζει φωτογραφίες σαν τρελή. Το απόγευμα πάμε για μπάνιο στην παραδεισένια παραλία μας και συναντάμε τον Απόστολο, το χαζούλη της παραλίας. Μας ρωτάει πώς αρέσει στην Παουλίνα το νησί και του λέω ότι είναι ενθουσιασμένη και έχει ήδη βγάλει κοντά στα 500 εκατομμύρια φωτογραφίες. - "Αλήθεια;" ρωτάει.

26.8. Σήμερα πάμε στου Γιώργου και συναντάμε τον Διαμαντή, τον Πυθαγόρα, τον Γιάννη και τον Νίκο. Η Παουλίνα συνεχίζει να δουλεύει τον Πυθαγόρα. Του λέει ότι τώρα είναι μαζί με τον Μήτσο, τον κύκνο. Είχε ήδη ένα προαίσθημα στις 17 Αυγούστου, κατά τη διάρκεια του περιπάτου μας κατά μήκος του Παλαιού Δούναβη. Η Τούλα, η παχουλή, αλλήθωρη βοηθός κουζίνας, αναστενάζει ότι κάνει τόση ζέστη και ότι θέλει να πάει για κολύμπι. Θα πάει κανείς μαζί της;;, ρωτάει. Ο Διαμαντής διστάζει λίγο, αλλά στη συνέχεια αποφασίζει να τη συνοδεύσει. Μαζί εξαφανίζονται, και επειδή δεν ξέρω αν έχουν μαζί τους μαγικό, δημιουργείται στη φαντασία μου μια εικόνα χωρίς μαγικό. Ο Νίκος με επιπλήττει, γιατί κάτι τέτοιο δεν επιτρέπεται σ' αυτό το χωριό. Οι κάτοικοι του χωριού στέκονται στο παράθυρο και το βλέπουν αυτό, και τότε οι δυο τους μπλέκουν πραγματικά σε μπελάδες. Είναι 3 τα ξημερώματα, οπότε ρωτάω πόσοι άνθρωποι στέκονται τώρα στα παράθυρά τους για να δουν αν ίσως κάποιος κάνει μπάνιο γυμνός. Φυσικά, έτσι είναι, τονίζει αμείλικτα, με ιερό θυμό. Η Παουλίνα στο μεταξύ μαλώνει τον Πυθαγόρα που δεν φοράει το δαχτυλίδι του. Είναι στο άλλο παντελόνι, υπερασπίζεται τον εαυτό του. Θα του φτιάξει ένα δαχτυλίδι για κάθε παντελόνι, τότε δεν θα υπάρχουν πια δικαιολογίες, του λέει αυστηρά. Τώρα το μόνο ερώτημα είναι πόσα παντελόνια έχει...

27.8. Πάμε στην παραλία Ελίντα, στις βίγλες στη δυτική ακτή και στον Ανάβατο. Οι βίγλες και η θέα στον Ανάβατο κόβουν την ανάσα της Παουλίνας και βγάζει πάλι αμέτρητες φωτογραφίες.

Επισκεπτόμαστε τα Αυγώνυμα και καθόμαστε σε ένα καφέ όπου βλέπουμε εξαιρετικά ενδιαφέροντες ανθρώπους. Μια κυρία καρφώνει στο πιρούνι της λίγο κρέας και μερικές πατάτες και μετά το χρησιμοποιεί για να συνοδεύσει την ομιλία της, θα το θυμάμαι πάντα

αυτό. Μπορείς να πεις ό,τι θέλεις, όλοι απλά κοιτάζουν το πιρούνι και κανείς δεν σου αντιλέγει, πανέξυπνο.

Μια άλλη κυρία εντυπωσιάζει με την περιβαλλοντική συνείδησή της μαζί με την αίσθηση καθαριότητας. Δεν σπαταλάει οδοντογλυφίδα μετά το φαγητό, αλλά καθαρίζει τα κενά ανάμεσα στα δόντια της με το ξυλάκι απ' το σουβλάκι της, αυτό είναι πραγματική ανακύκλωση!

Στο γυρισμό μας σταματάμε στη Βέσσα για το παραδοσιακό μας σουβλάκι με πίτα. Δεν εφαρμόζουμε όμως τις νέες μας γνώσεις, θα ήταν δύσκολο να το κάνουμε εντελώς χωρίς πιρούνι και ξυλάκι.

Το απογευματάκι παίζω μερικά τραγούδια για τον κύριο Κώστα και τη σύζυγό του, τους Έλληνες απ' την Αμερική, οι οποίοι είναι θαυμαστές μου εδώ και πολλά χρόνια, και για τη μαμά της Γιούλης, τη Γαλάτεια. Ο κύριος Κώστας μας εκπλήσσει με την πολύ καλή γνώση των ισπανικών του και μιλάει εκτενώς με την Παουλίνα. Σήμερα πάμε στου Γρηγόρη για φαγητό και συναντάμε τον Πυθαγόρα, ο οποίος για άλλη μια φορά παίρνει ένα καινούργιο δαχτυλίδι από την Παουλίνα. Στη συνέχεια εγκαθιστούμε το WhatsApp στο κινητό του Πυθαγόρα, κάτι που μας κοστίζει 2 ώρες ζωής, γιατί οι τεχνικές γνώσεις μας συναντούν

έναν εντελώς αναλογικό Πυθαγόρα, ο οποίος πιστεύει στα σοβαρά ότι υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που κάθονται σε ένα γραφείο και μας υποστηρίζουν όσο εμείς κάνουμε αυτή τη δουλειά. «Θα τους ενοχλήσω αυτούς τους μαλάκες τώρα και θα στείλω άλλο ένα αίτημα», καγχάζει. Κακός! Τελικά τα καταφέρνουμε και από τότε, όποτε έχει ιντερνέτ, τηλεφωνεί με μεγάλο ενθουσιασμό σε όλο τον κόσμο.

28.8 Σήμερα φτάνουν η Ivana, ο Walter και η Sylvia και πάμε όλοι μαζί στης Μαρίας για δείπνο. Ο Παναγιώτης και η Γεωργία είναι επίσης εκεί, αργότερα έρχεται και ο Γιάννης. Θυμόμαστε τους παλιούς καιρούς και τα παλιά ανέκδοτα, τι ωραία βραδιά! Καθόμαστε για λίγο στο Lavastones και στις 4 η ώρα ο Γιώργος πάει για ψάρεμα με τον Πυθαγόρα και τον τρελό αδερφό του Γιώργο. Εγώ προτιμώ να πάω για ύπνο.

29.8. Ακριβώς στην ώρα του πρωινού στις 10, ο Γιώργος γυρίζει στο ξενοδοχείο μας και μιλάει με ενθουσιασμό για το ψάρεμα. Αργότερα, στην παραλία στη σκηνή μας, κοιμάται καλά!!! Το απόγευμα μας παίρνει ο Πυθαγόρας και μας πάει βαρκάδα. Έτσι μπράβο, καλό παιδί!

Το βράδυ πάμε στου Μιχάλη για δείπνο με την Ivana, τον Walter και τη Sylvia. Ο Walter και εγώ παίζουμε λίγη μουσική, αλλά κανείς δεν ακούει ούτε τραγουδάει μαζί μας, και όταν φεύγουν και οι τελευταίοι πελάτες, σταματάμε πάλι. Ευτυχώς θα έχουμε ακόμα καλύτερες μουσικές βραδιές κατά τη διάρκεια αυτών των διακοπών...

30.8. Πάμε στο μοναστήρι της Νέας Μονής, όπου η Παουλίνα πρέπει να φορέσει μια μακριά φούστα, η μίνι φούστα της είναι μάλλον πολύ σέξι. Αλλά η φούστα της πάει πολύ καλά και τη συμβουλεύω να την κλέψει. Δεν θα το έκανε ποτέ αυτό σε μοναστήρι (!), λέει αγανακτισμένη. Καλά, όχι στο μοναστήρι, στην έξοδο, εννοώ, αλλά όχι, αρνείται κατηγορηματικά.

Συνεχίζουμε για τον Άγιο Ισίδωρο και συναντάμε τον Ιταλό μπονζάι Παόλο που μένει στο ξενοδοχείο μας. Είναι πανευτυχής γιατί έχει βρει ένα ιταλικό εστιατόριο κάπου στα βουνά, επιτέλους βρίσκει σωστό φαγητό!

Στη Λαγκάδα παρακολουθούμε μικρά ψάρια που πηδάνε. Δυστυχώς, κάποια από αυτά προσγειώνονται στην προβλήτα και ύστερα στα στόματα κάποιων εξαιρετικά ικανοποιημένων γατών. Γη του γάλακτος και του μελιού για τα γατάκια!

Στο γυρισμό επισκεπτόμαστε τον Μπάμπη, τη Χρυσούλα και τον σεφ Μιχάλη στο νέο τους, πανέμορφο εστιατόριο Ακρογιάλι δίπλα στη θάλασσα.

Νέα Μονή, Άγιος Ισίδωρος, Λαγκάδα, ταβέρνα Ακρογιάλι

Πίσω στον Εμπορειό τρίβουμε τη ριγάνη που μας έδωσε ο Πυθαγόρας πριν από λίγες μέρες. Στη συνέχεια συζητάμε με τη Γιούλη τη μελλοντική δουλειά της Παουλίνας. Για να μπορέσει να δουλέψει στο ξενοδοχείο, πρέπει να της μάθω αγγλικά. Εντάξει, τότε θα αναλάβω εγώ την εκπαίδευση του προσωπικού της, κανένα πρόβλημα. Σε αντάλλαγμα, φαντάζομαι δωρεάν διακοπές στο ξενοδοχείο, είναι μια δίκαιη συμφωνία, νομίζω. Και η Παουλίνα έχει ακόμα περισσότερες ιδέες: Το βράδυ θα βοηθάει πάντα στο Lavastones, τότε μπορώ να τρώω και εκεί δωρεάν. Μπράβο, έξυπνο παιδί! Τώρα τα μελλοντικά της αφεντικά πρέπει απλά να συμφωνήσουν με τα σχέδιά μας... 😊

31.8. Μετά από μια ειδυλλιακή μέρα στην παραλία, θαυμάζουμε τη πανσέληνο το βράδυ, τόσο ρομαντική! Έρχεται ο Νίκος και μας λέει ότι τον βοηθό της κουζίνας Άγγελο τον φωνάζουν ξυλάγγουρο, επειδή είναι τόσο μακρύς και λεπτός. Ο ρομαντισμός μπορεί να τελειώσει τόσο γρήγορα. 😊

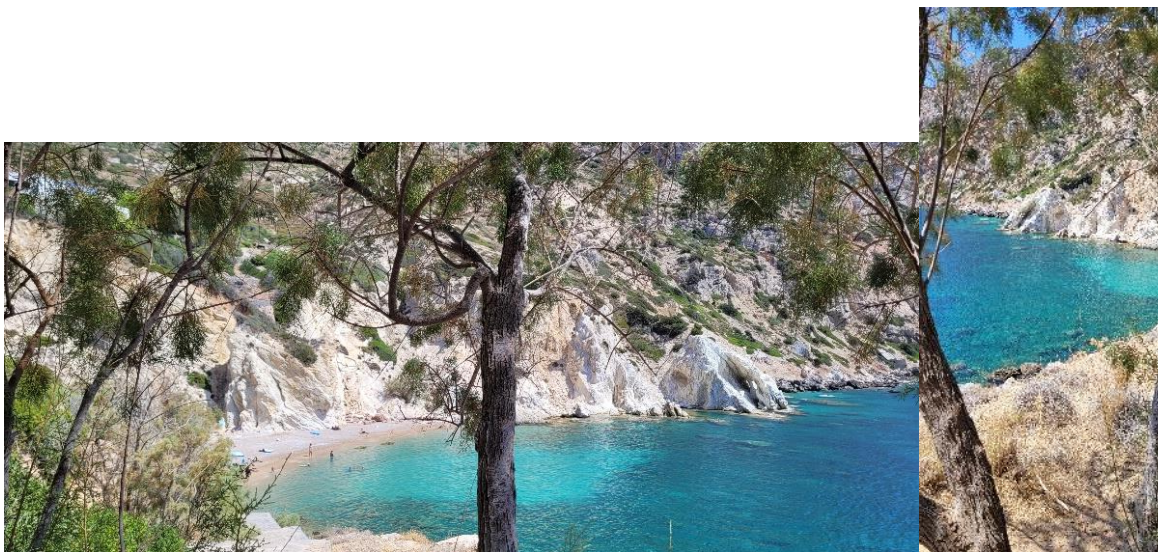

1.9. Σήμερα η Παουλίνα ήταν στο πρωινό πριν από εμάς και ο Walter κάθισε μαζί της, επειδή δεν υπήρχε χώρος στο τραπέζι της Ιβάνας και της Σύλβιας. Μας ζητάει να της πούμε ότι ήταν μια αναζωογονητική αλλαγή γι' αυτόν να κοιτάξει μια φορά στο πρωινό ένα νεαρό πρόσωπο. Πολύ αδιάντροπος, αλλά η Ιβάνα και η Σύλβια τον αγαπούν ούτως ή άλλως.

Επισκεπτόμαστε τον αρχαιολογικό χώρο του Εμπορείου. Κάνει ζέστη και τα μονοπάτια είναι απότομα, αλλά η θέα είναι τόσο υπέροχη που αποζημιώνει για όλη την προσπάθεια. Όταν η υπάλληλος στα εκδοτήρια βλέπει τα κόκκινα κεφάλια μας, τρέχει αμέσως μέσα και μας φέρνει νερό. Την τελευταία στιγμή, αλλιώς θα είχαμε καεί.

Στη συνέχεια πάμε για μπάνιο στα Βρουλίδια και πίνουμε καφέ στην ταβέρνα του Γιάννη. Εκείνος λέει ότι φαινόμαστε εξαντλημένοι - περίεργο, μετά από μια σκάλα με 120 σκαλοπάτια από την παραλία 😊 - και μας ταΐζει καρπούζι και σύκα. Είναι όλοι τους τόσο στοργικοί!

Δείπνο στο Volcano, όπου ο Walter μαθαίνει στην Paulina πώς να πίνει σωστά ούζο. Πρέπει να χτυπάς το ποτήρι στο τραπέζι πριν από κάθε γουλιά, τόσο απλά. Βγάζουμε μια ρομαντική οικογενειακή φωτογραφία στην οποία ο Νίκος δείχνει ιδιαίτερα ωραίος. Το σκίτσο σχεδόν δεν μπορεί να συναγωνιστεί.

2.9. Μετά από μια μέρα στην παραλία μας, πάμε στο Lavastones, όπου ο Πυθαγόρας, ο «διανοούμενος» αδελφός του Γιώργος και ο Βούλγαρος φίλος του Θανάσης μας κρατούν συντροφιά. Αρχίζει μια απερίγραπτα τρελή βραδιά. Ο Γιώργος σκαρφαλώνει στην καρέκλα του και φωνάζει «Φετάααα.» Έτσι εκδηλώνει πάντα την ικανοποίησή του. Στη συνέχεια τσακώνονται με τον Θανάση, κάτι που σύμφωνα με τον Πυθαγόρα κάνουν από το πρωί. «Έχετε λιοντάρια στην Αγγλία;», ρωτάει ο διανοούμενος. – «Όχι, μόνο μυρμήγκια,» του απαντάω. - Τότε απλά να πετάξουμε τον φίλο του στα μυρμήγκια για να τον φάνε. Μάλιστα, μόλις φτάσουμε στην Αγγλία. 😊 Το επίπεδο του αλκοόλ ανεβαίνει, το επίπεδο της συνομιλίας πέφτει. Ναι, μπορεί ακόμα να πέσει! Ο Θανάσης βάζει ένα παγάκι στο στόμα του Γιώργου, ο οποίος το φτύνει αμέσως στο πρόσωπό του. Η Παουλίνα και ο Πυθαγόρας χορεύουν χορούς αρραβώνα, ο Διαμαντής και ο Μίκης μας κάνουν παρέα, αργότερα εμφανίζεται ο Νίκος, μαλώνει τον Πυθαγόρα γιατί λέει ναυτικά παραμύθια, εξαφανίζεται πάλι, ο Πυθαγόρας θέλει να του αφήσουμε την Παουλίνα. Τι παίρνουμε ως αντάλλαγμα; Το σκάφος του. Όχι, δεν θα την παραδώσουμε για αυτόν το σκυλοπνίχτη. Η συμφωνία ακυρώνεται και ο Γιώργος τον αφήνει να τη συνοδεύσει μέχρι την εξωτερική πόρτα του ξενοδοχείου, μόνο αυτό επιτρέπει ο νονός. Τι επιτυχημένη και, πάνω απ' όλα, φίνα βραδιά!

3.9. Σήμερα είναι η ημέρα των μουσείων. Πρώτα επισκεπτόμαστε το μουσείο μαστίχας και στη συνέχεια το μουσείο εσπεριδοειδών. Η Παουλίνα είναι ιδιαίτερα γοητευμένη από την παραγωγή μαστίχας και θα ήθελε να μάθει τα πάντα γι' αυτήν αμέσως.

Το βράδυ πάμε στα Μεστά, όπου θα γίνει παρουσίαση τοπικών προϊόντων και επίδειξη μαγειρικής. Η εκδήλωση είναι λίγο χαοτική, ο κόσμος τρέχει για τις θέσεις, οι μάγειρες δεν ακούγονται καλά, δεν είναι highlight, το όλο πράγμα, αλλά συναντάμε τη φίλη μας Μαρία από τα Αρμόλια, άξιζε τον κόπο γι' αυτό! Φυσικά μιλάμε για τα παλιά και η Μαρία για άλλη μια φορά διηγείται την τρομερή ιστορία με το λάθος τραμ στη Βιέννη:

Πριν πολλά χρόνια ήταν με την αφεντικό της σε μια παρουσίαση χιώτικων προϊόντων στη Βιέννη, όπου την πλησίασα στο περίπτερό της και συνειδητοποιήσαμε ότι έχουμε πολλούς κοινούς γνωστούς στη Χίο. Την προσκαλέσαμε με την αφεντικό της σε δείπνο στο εστιατόριο Haasbeisl και ζητήσαμε από τη φίλη μας τη Μαριάνθη να μας συνοδεύσει. Μετά από μια ωραία και διασκεδαστική βραδιά, οι δυο τους θέλησαν να γυρίσουν στο ξενοδοχείο τους με το τραμ και η Μαριάνθη πήγε μαζί τους, για να μην πάθουν κάτι κακό και να γυρίσουν καλά στο ξενοδοχείο τους. Η όραση της Μαριάνθη ήταν λίγο κακή και αυτός ήταν μάλλον ο λόγος που η καταστροφή πήρε το δρόμο της. Τα μεσάνυχτα χτύπησε το κινητό μου! Ήταν η Μαρία και ήταν τελείως τρομαγμένη φωνάζοντας: "Σε παρακαλώ βοήθησέ μας, δεν ξέρω τι να κάνω"! - "Πού είσαι;" - "Εκτός πόλης, τα φώτα στο τραμ είναι σβηστά και έξω είναι σκοτάδι!" - "Υπάρχει οδηγός;" - "Ναι, τον έχω ήδη φωνάξει: Χελπ, καλέ, χελπ! - "Και τι

κάνει;" - "Γελάει." - "Δώσε του το κινητό σου μια φορά, εντάξει;" - "Ναι, ευχαριστώ". Ο οδηγός: "Ναι, παρακαλώ;" - "Πού βρίσκεστε;" - "Στο Nussdorf, στον τερματικό σταθμό". - "Τότε πρέπει να πήραν λάθος τραμ. Πείτε μου, θα γυρίσετε πίσω;" - "Ναι, βέβαια". Ακούω ένα πνιγμένο γέλιο. - "Μπορείτε να βεβαιωθείτε ότι οι δύο κυρίες θα κατέβουν στο ξενοδοχείο τους;" "Ναι, μπορώ". - "Υπέροχα, ευχαριστώ!" Την επόμενη μέρα η Μαρία μου λέει ότι ήθελαν να κατέβουν μια στάση πριν, επειδή είχαν δει ένα ωραίο ζαχαροπλαστείο, αλλά ο οδηγός, που ήξερε την ευθύνη του, δεν τις άφησε να κατέβουν, αλλά τους επέτρεψε μόνο να αφήσουν το τραμ στο ξενοδοχείο τους.

Η Μαρία δεν θα ξεχάσει ποτέ αυτή την εμπειρία και πάντα διασκεδάζουμε πολύ όταν την αφηγείται.

4.9. Περνάμε μια υπέροχη μουσική βραδιά στα Βρουλίδια. Ο Γιάννης παίζει μπουζούκι, ο Βάλτερ ντραμς, ο Μαρσέλ και εγώ αναλαμβάνουμε τις κιθάρες και το τραγούδι, με τον Γιάννη, τον ιδιοκτήτη και τη γυναίκα του να μας υποστηρίζουν με πάθος. Τρώμε, πίνουμε και κάνουμε μουσική μέχρι τα μεσάνυχτα. Η βραδιά περνάει χωρίς επεισόδια, είμαι συγκεντρωμένη στα τραγούδια μου, αλλά ξαφνικά αντιλαμβάνομαι ότι κάτι συμβαίνει. Ο Μαρσέλ κάθεται ξαφνικά μακριά από εμάς στο σκοτάδι και όλοι οι υπόλοιποι σκάνε απ' τα γέλια. Διακόπτω το τραγούδι και ρωτάω τι έχει συμβεί. Ένας από τους κυρίους της παρέας μας έχει κλάσει, γι' αυτό ο Μαρσέλ απομακρύνθηκε. Αλλά κατά τα άλλα δεν υπάρχουν καθόλου επεισόδια, μια υπέροχη βραδιά. 😊

5.9. Πάμε βόρεια προς τη Βολισσό και στη συνέχεια προς την Παλαιά Ποταμιά. Ένα εντελώς ερειπωμένο χωριό σε μια σκοτεινή κοιλάδα, το σχολείο και η εκκλησία (εννοείται!) στέκονται ακόμα όρθια, κατά τα άλλα υπάρχουν μόνο ερείπια και ερημιά, ανατριχιαστικά όμορφη. Ανακοινώνω στους φίλους ότι θέλουμε να αγοράσουμε ένα ακίνητο εκεί και ότι υπάρχουν ακόμα άλλα διαθέσιμα οικόπεδα. Αλλά υπάρχουν γείτονες, προσθέτω προειδοποιητικά, γιατί βλέπουμε δύο κατσίκες να σκαρφαλώνουν στους λόφους. Οι αντιδράσεις είναι διαφορετικές. Ο Μπέρνι ενδιαφέρεται και χαίρεται για τα ελάφια (ο βλάκας έχει ήδη κακή όραση!), ο ξάδερφός μου Γιάννης γράφει: "Μμμμ, στα κάρβουνα! Όλοι είναι τόσο λίγο σοβαροί, αυτό είναι δύσκολο για μένα σαν κτηματομεσίτης..."

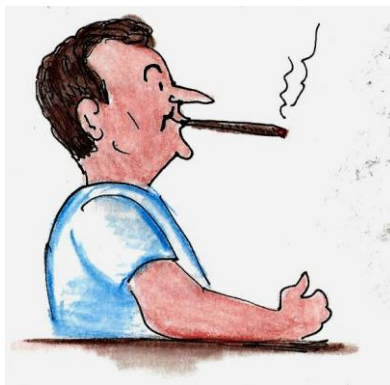

6.9. Πάμε με τον Walter, την Ivana και τη Sylvia στο νέο εστιατόριο Ακρογιάλι του Μπάμπη και απολαμβάνουμε το καλό φαγητό του σεφ Μιχάλη. Το εστιατόριο βρίσκεται πάνω στην παραλία και υπάρχουν πολλά παιδιά που τρέχουν τριγύρω. Ω, Ηρώδη, πού είσαι; Προς μεγάλη μας χαρά, έρχονται επίσης η Ιάσμη, ο Μαρσέλ και μερικές κυρίες από τη χορωδία τους.

Η Παουλίνα πιστεύει ότι ο Μαρσέλ είναι ο μόνος πραγματικός τζέντλεμαν σε αυτό το νησί. Λοιπόν, δεν συμφωνώ με αυτό. Δείτε και μόνοι σας αν αυτοί δεν είναι φίνοι κύριοι!

7.9. Περνάμε όλη την ημέρα στην παραλία και το βράδυ είμαστε καλεσμένοι από την οικογένεια των ξενοδόχων σε ένα πάρτι, επειδή ο εγγονής τους Φώτης γιορτάζει τα 2α γενέθλιά του. Μας κακομαθαίνουν με ποτά και νόστιμα σνακ και νιώθουμε σαν να ανήκουμε στην οικογένεια. Στη συνέχεια πάμε στην ταβέρνα του Γιώργου και στο Lavastones για μερικές μπύρες και πολύ κουτσομπολιό. Για τι κουτσομπολέψαμε; Για λόγους διακριτικότητας, δεν θα σας πω 😊 .

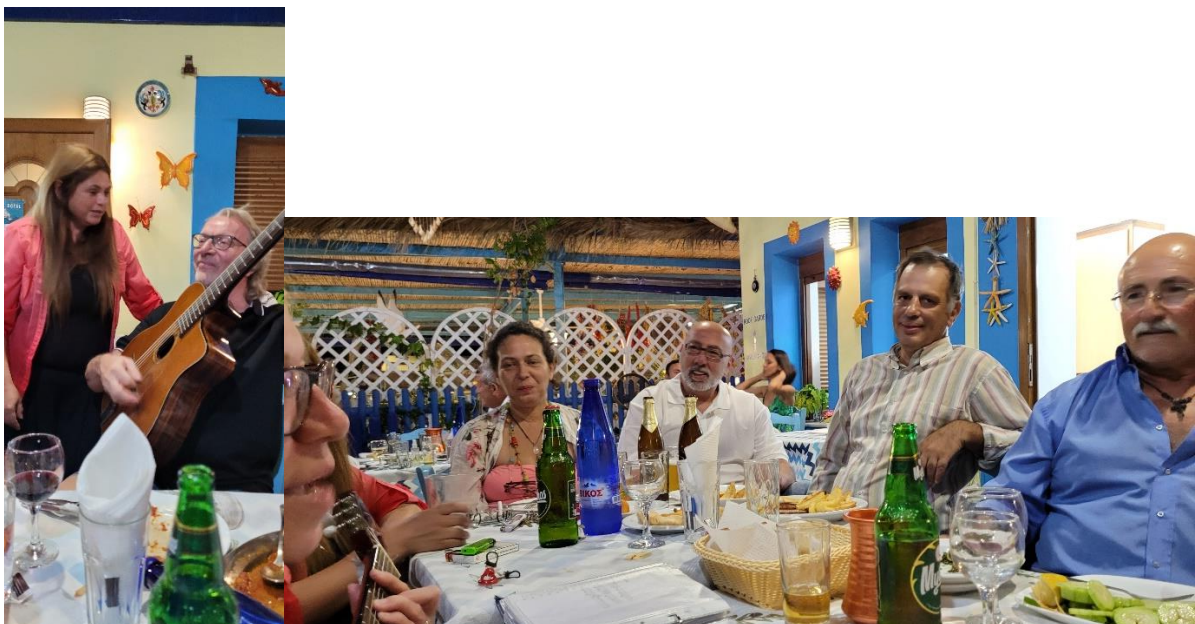

8.9. Η Sylvia επιστρέφει στην Αυστρία. Κρίμα, θα μας λείψει με το ωραίο της χιούμορ! Σήμερα φτάνουν ο Adi και η Iva, οπότε πάμε στη Μαρία. Ο Διαμαντής έρχεται με την αδελφή του Ραλλία, ο Βάλτερ, η Ιβάννα, ο Μαρσέλ, ο Πυθαγόρας και η Χριστίνα έρχονται

επίσης μαζί μας. Ο Πυθαγόρας δίνει στην Παουλίνα ένα ροδάκινο, το οποίο εκείνη παίρνει αμέσως στο δωμάτιό της, πόσο ρομαντικό! Εκμεταλλεύεται την ευκαιρία για να πάει στην τουαλέτα στο δωμάτιό της, γιατί στην ταβέρνα το φως της τουαλέτας είναι ρυθμισμένο σε 30 δευτερόλεπτα, οπότε κάθεται εκεί στο σκοτάδι. Δεν είναι και τόσο ρομαντικό τελικά. Η Χριστίνα μου δίνει το βιβλίο που έχει γράψει η Μαρία, η ιδιοκτήτρια της ταβέρνας Ποσειδώνας. Τα δίστιχά της στην πυργούσικη διάλεκτο περιγράφουν πώς μεγάλωσε στο χωριό, πώς ζει τώρα, ποιοι άνθρωποι ήταν ή εξακολουθούν να είναι σημαντικοί γι' αυτήν. Αναφέρονται και σε εμάς, γιατί μεταξύ άλλων μιλάει για τους Αυστριακούς που πίνουν μύρα, κρασί ή/και ούζο. Ο Αδί και η Ινα είναι χαρούμενοι, γιατί σήμερα πήραν τα κλειδιά για το καινούργιο τους αυτοκίνητο και για το σπίτι τους. Πάμε για ένα ποτό στο Lavastones και κάνουμε πάλι ξενύχτι, ουπς.

9.9. Μετά από την τελευταία μέρα μας στην παραλία και μια στάση για καφέ στη Λιάνα και στον Γιώργο, πηγαίνουμε στη βεράντα του ξενοδοχείου, όπου μας κρατούν συντροφιά ο Νιόνιο, η μαμά Γαλάτεια και η Γιούλη. Ο Νιόνιο με αγαπάει τόσο πολύ - ή τις λιχουδιές μου για σκύλο - που τραβάει την καρέκλα στην οποία είναι δεμένος προς το μέρος μου. Η μαμά Γαλάτεια τρώει κέικ, αν και δεν πρέπει να τρώει γλυκά. Αλλά τρώει κέικ πολύ σπάνια, εξηγεί. Ναι, μόνο το πρωί, το μεσημέρι και το βράδυ, επιβεβαιώνει η Γιούλη. Η Ιωάννα και ο Ηλίας έρχονται μαζί μας και κάνουμε κουτσομπολιά για όλο το χωριό. Και πάλι δεν υπάρχουν λεπτομέρειες για λόγους διακριτικότητας. 😊

Περνάμε το αποχαιρετιστήριο βράδυ μας στο Lavastones, όπου μας κρατούν συντροφιά πολλοί αγαπημένοι φίλοι. Κάνουμε μουσική, στην αρχή φρόνιμα με ελληνικά τραγούδια, αλλά μετά χτυπάει το πάθος. Ο Άντι τραγουδά γερμανικά ναυτικά τραγούδια στη διάλεκτο της Στυρίας, ο Μαρσέλ και η Παουλίνα δίνουν ένα σπαρακτικό "Volver volver", είναι τόσο ρομαντικό πάλι! Φυσικά, όπως πάντα, μένουμε λίγο παραπάνω από το προγραμματισμένο, αλλά αυτό δεν πειράζει, μπορούμε να κοιμηθούμε στο σπίτι.

10.9. Αποχαιρετιστήρια φωτογραφία με τη Γιούλη και τον Ηλία. Πάμε στο αεροδρόμιο. Ο καλύτερος και πιο αγαπημένος ξενοδόχος του κόσμου βάζει έναν υπάλληλο να μεταφέρει τις βαλίτσες μας στο αεροδρόμιο, γιατί το αυτοκίνητό μας είναι πολύ μικρό. Έχουμε μια ταραχώδη πτήση για την Αθήνα και μια ήσυχη για τη Βιέννη. Επιστρέφουμε στο σπίτι, αλλά οι διακοπές μας δεν έχουν τελειώσει ακόμα, γιατί η Παουλίνα θα μείνει μερικές μέρες ακόμα, οπότε η καθημερινότητα θα πρέπει να περιμένει.

11.9. Μετά το δείπνο πάμε στο μπαρ Πολτ, όπου διασκεδάζουμε ως συνήθως. Αναρωτιόμαστε για έναν τύπο που πηγαίνει στην τουαλέτα με ένα κινητό στο ένα χέρι και ένα τσιγάρο στο άλλο. Ποιος θα του κρατήσει το...;"Κάθεται κάτω αυτός," τελειώνει τη συζήτηση ο Berni.

12.9. Το βράδυ πηγαίνουμε με την Παουλίνα στο νησί του Δούναβη, όπου τρώμε σε ένα μεξικάνικο εστιατόριο και στη συνέχεια πίνουμε ένα κοκτέιλ. Θαυμάζουμε επίσης ένα ρομαντικό ηλιοβασίλεμα, πανέμορφο!

Ο Γιώργος βρίσκει τα κοκτέιλ πολύ ακριβά και θα προτιμούσε να πάμε στου Πολτ, εντάξει, σύμφωνα. Το γεγονός ότι σήμερα έχει ποδόσφαιρο, Σουηδία εναντίον Αυστρίας, δεν έχει σίγουρα καμία σχέση με αυτό. 😊

Η γειτόνισσα Gabi έρχεται επίσης στου Πολτ και ζει με πάθος τον αγώνα. Πηδάει, συζητάει, ένα υπέροχο κοινό για την ομάδα μας, η οποία στη συνέχεια φυσικά κερδίζει, λοιπόν, με αυτή τη στήριξη! Ένας δυσάρεστος Γερμανός με πολύ γλυκό αφτερσείβ μας κρατάει συντροφιά, πόσο γλυκό. Μας λέει ότι εμείς οι γυναίκες γερνάμε, αλλά οι άνδρες ωριμάζουν. Σαν ένα παλιό τυρί; Ο Berni είναι ήδη αρκετά μεθυσμένος, οπότε δεν έχει κανένα πρόβλημα με το παλιό τυρί να μας φέρνει ασταμάτητα σφηνάκια. Η Παουλίνα είναι ενθουσιασμένη με αυτό το πράγμα. Δεν έχει πιεί ποτέ κάτι τόσο καλό, χαίρεται. Εγώ προτιμώ να αφήσω το σφηνάκι μου και ο Γιώργος θυσιάζεται. Τον υποστηρίζουμε στο δρόμο για το σπίτι, αυτό είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε αφού είναι τόσο ανιδιοτελής.

13.9. Ενώ εγώ διδάσκω γερμανικά στο σύλλογο της Ute Bock, ο Γιώργος και η Παουλίνα επισκέπτονται το Schönbühl. Επικοινωνούν με μια μεταφραστική app που δεν μεταφράζει πάντα σωστά. Αλλά και πάλι δεν τσακώνονται. Το βράδυ μαγειρεύουμε ελληνικό φαγητό στο σπίτι, καθώς είναι η αποχαιρετιστήρια βραδιά της Παουλίνας. Έρχεται και η Biggi και περνάμε καλά. Παραδόξως, πίνουμε πολύ και κάνουμε ξενύχτι, κάτι που δεν μας συμβαίνει ποτέ. 😊

14.9. Πηγαίνουμε την Παουλίνα στο αεροδρόμιο και είμαστε πολύ λυπημένοι! Αν είναι δυνατόν, θα την καλέσουμε ξανά του χρόνου, σκοπεύουμε να το κάνουμε!

Ακολουθούν μερικές ακόμη εντυπώσεις από αγαπημένους φίλους.

